

Слѣдъ тъзи щастлива за турцитѣ битка, града Плѣвенъ почна да обрѣща вниманието на цѣлъ свѣтъ. А пакъ Османъ паша се распоредилъ да го укрѣпи добре и съ години да се варди въ него. Войницитѣ и всякой единъ бѣлгаринъ, освѣнъ священниците, билъ дѣлженъ да работи по укрепленията. Дюгенитѣ се затворили и служили за влагалища. Но добрите кѫщи се отредили за болници. Всичките воденици само за войската работили, а населението си служило съ хромили и мнозина чукали житото въ чутури.

Османъ паша взелъ мѣрки да снабди града съ храни за цѣла година. Всѣкокъдъ се висали по Софийското шоссе и растоваряли съ стотини коля. Нова войска постоянно пристигала. Въ кратко време града билъ окрѣженъ съ 14 силни укрепления и войската възлизала на 60,000 души.

Второ сражение на 18-й Юлий. Ген. Криденеръ щомъ се извѣстилъ за несполуката при Плѣвенъ, на 9-й юлий потеглилъ съ костромски полкъ изъ Никополь. Съ пристигането си въ с. Брышляница, прегледалъ войската на Шилдеръ-Шулднера, занятата ѝ позиция и установилъ се на бивуакъ при Четири-Кладенци.

Нъ 10-й Криденеръ сформирвалъ особенъ кавалерийски отрядъ подъ начаството на Скобелева II, който между друго да наблюдава и силитѣ на противника.

На 13-й главнокомандуващия повѣрилъ общото начаство надъ войските при Плѣвенъ на ген. Криденера. Но следния веднага повикалъ военните начащи на съвѣщаніе и на 14-й слѣдъ като се разгледало изложението отъ произведените рекогницировки за турските войски, които както е казано, възлизали на 60,000 д., за расположението на позициите имъ и като взели предъ видъ, че руските сили едвамъ ли достигатъ до 27,000 д. зададенъ билъ въпроса: възможно ли е при такива условия, атака? — общия и единодушния отговоръ билъ „не“. Това рѣшеніе Криденеръ съобщилъ въ Главната Квартира, и ако би да се заповѣда атака, той намиралъ источната и юго-источната страни по удобни.

Баронъ Криденеръ заминалъ на 16-й съ пѣхотата къмъ Т. Трѣстеникъ, гдѣто получилъ телеграфическия отговоръ на главнокомандуващия; „Одобрявамъ вашия планъ за атака“. При всичко, че въ тъзи телеграмма прямо приказание за атака нѣмало, нъ Криденеръ извѣстилъ на княза Шаховский да